KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.12.2004
KOM(2004) 810 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

Om følgerne af Den Tjekkiske Republiks og Polens tiltrædelse for Det Europæiske Fællesskabs deltagelse i Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Oder mod Forurening og Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Elben

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

(1) Situationen i forbindelse med grænseoverskridende flodbækkener, som er fælles for EU's medlemsstater og tredjelande, har med de nye medlemsstaters tiltrædelse den 1. maj 2004 ændret sig på to måder.

(2) Da EU's grænser er rykket længere østpå, er en af følgerne, at det for de grænseoverskridende floders vedkommende nu er nødvendigt at forholde sig til de nye naboer. Det kræver udforskning af de muligheder og de former, hvorunder Det Europæiske Fællesskab kan deltage i nuværende eller nye internationale aftaler om grænseoverskridende floder og vandløb, som befinder sig længere mod øst i forhold til Europa.

(3) En anden umiddelbar følge er, at situationen for de internationale floder, der efter udvidelsen er kommet helt inden for EU's territorium, har ændret sig radikalt. Både Oder- og Elben-bækkenet befinder sig i denne situation.

(4) Det Europæiske Fællesskab har været kontraherende part i Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Oder mod Forurening[1] og Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Elben[2] ("Oder- og Elben-konventionerne").

(5) I begge tilfælde har Fællesskabets deltagelse været nødvendig, fordi konventionerne blev indgået med tredjelande og drejede sig om forhold, som var omfattet af EU's miljøpolitik. Faktisk er der en snæver sammenhæng med Fællesskabets lovgivning, og det har været almindeligt anerkendt, at konventionerne var et vigtigt middel til opfyldelse af vandrammedirektivets (VRD) målsætninger i Polen og Den Tjekkiske Republik forud for disse landes tiltrædelse af EU.

(6) Efter Polens og Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse er alle de stater, som er parter i Oder- og Elben-konventionerne, blevet medlemsstater i EU. Da situationen således har ændret sig afgørende, bringer denne beslutning retsforholdet mellem Det Europæiske Fællesskab og disse to konventioner til ophør.

(7) Den Europæiske Unions udvidelse har betydet, at retsforholdet mellem parterne har ændret sig radikalt. Tiltrædelsen har gjort det muligt at opfylde de grundlæggende politiske målsætninger ved hjælp af foranstaltningerne i Fællesskabets interne lovgivning. Forholdet mellem Polen og Den Tjekkiske Republik, når det gælder integreret vandforvaltning i Oder- og Elben-bækkenerne, er blevet et spørgsmål om overensstemmelse med den nuværende EU-lovgivning, ikke mindst vandrammedirektivet.

(8) Der skal i denne forbindelse henvises til, at vandrammedirektivet allerede indeholder en bestemmelse om internationale vandområdedistrikter, hvori de berørte medlemsstater får pålagt at sikre denne koordination i fællesskab, og de kan til dette formål benytte de strukturer, som er blevet etableret i kraft af internationale aftaler (artikel 3, stk. 3).

---

[1] Rådets afgørelse 1999/257 af 29. marts 1999, EFT L100/20 af 15.4.1999.

[2] Rådets afgørelse 91/598/EØF af 18. november 1991, EFT L 321/24 af 23.11.1991.

(9) Dette er allerede tilfældet med en række aftaler mellem medlemsstater, der gennemstrømmes af grænseoverskridende floder (f.eks. aftalerne om Schelde og Meuse). Den nuværende observatørstatus muliggør et hensigtsmæssigt samarbejde og fremmer den politiske sammenhæng. Fællesskabet er imidlertid ikke part i disse aftaler mellem medlemsstaterne, da der ikke er involveret tredjelande, og spørgsmålet om Fællesskabets eksterne kompetence i den betydning, der benyttes i EF-traktatens artikel 300, ikke er relevant. Det samme bør gælde for Oder og Elben efter Polens og Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse.

(10) På grund af de afgørende ændringer af retsforholdet mellem konventionernes parter efter tiltrædelsen kan Fællesskabet derfor ikke længere være part i disse to konventioner.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

Om følgerne af Den Tjekkiske Republiks og Polens tiltrædelse for Det Europæiske Fællesskabs deltagelse i Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Oder mod Forurening og Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Elben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, republikken Ungarns, republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasning af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union ("Tiltrædelsesakten")[3], særlig artikel 57,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Fællesskabs deltagelse i Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Oder mod Forurening[5] og Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Elben[6] ("Oder og Elben-konventionerne") var nødvendig, fordi de to konventioner var indgået med tredjelande og drejede sig om forhold, som var omfattet af EF's miljøpolitik.

(2) Efter Polens og Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 er alle stater, som er parter i de to konventioner, blevet medlemsstater i Den Europæiske Union. Grundlaget for Fællesskabets indvilgelse i at lade sig forpligte af disse konventioner eksisterer derfor ikke længere. Fællesskabets deltagelse er herefter hverken nødvendigt eller berettiget.

(3) Den Europæiske Unions udvidelse har desuden betydet, at retsforholdet mellem parterne har ændret sig radikalt. Tiltrædelsen har gjort det muligt at opfylde de grundlæggende politiske målsætninger ved hjælp af foranstaltningerne i Fællesskabets lovgivning.

(4) Tiltrædelsesakten indeholder ikke særlige bestemmelser med henblik på denne situation, og det er derfor nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger i

---

3 EFT L 236 af 23.9.2003.
4 EFT C […] af […], s. […].
5 Rådets afgørelse 1999/257 af 29. marts 1999, EFT L100/20 af 15.4.1999.
6 Rådets afgørelse 91/598/EEC af 18. november 1991, EFT L321/24 af 23.11.1991.

overensstemmelse med dens artikel 57, som gør det muligt at korrigere sådanne udeladelser.

(5) Det bør derfor gøres klart, at Fællesskabet fra tiltrædelsestidspunktet ikke længere er part i konventionen, og at det kan blive nødvendigt at træffe visse overgangsforanstaltninger -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Det Europæiske Fællesskab er ophørt med at være part i Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Oder mod Forurening og Konventionen om den Internationale Kommission for Beskyttelse af Elben med virkning fra den 1. maj 2004.

2. Skulle der opstå overgangsproblemer, fordi Fællesskabet ophører med at være part i konventionerne, vil Kommissionen aftale løsningerne med de tre berørte medlemsstater.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland og Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand